

ירושלים

”כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה”

קולות למוד נשמעים מהמבנה הגדול שבלב שכונת מאה שערים.

הנה הצעירים, רק בני שלוש וארבע שנים, יושבים בתלמוד תורה ומשננים פסוקים מהתורה ובקולותיהם מתערבבים קולות מבית המדרש הגדול. פה לומדים הבוגרים. בישיבה הגדולה נערים בני שבע עשרה מתפלפלים בלמוד הגמרא, והקולות עולים מעלה אל התקרה המעטרת... ציורים גדולים ומרשימים יש לה לישיבה. הצייר יצחק בק עטר את קירות הישיבה בציורים של אתרי נוף מארץ ישראל, של מקומות קדושים, של סמלי שנים עשר השבטים ועוד סמלים רבים ממעגל השנה. הציורים נראים חיים ממש, והאגדה מספרת שפעם הניח הצייר את כוס התה שלו על מדף מציר כי חשב שהוא אמת... היום פועל במבנה הישיבה רק תלמוד התורה לצעירים, אך קירותיה של הישיבה ספוגים בשנים רבות של למוד...

אחד מאתונה בא לירושלים. מצא תינוק אחד ונתן לו פרוטות, אמר לו: לך והבא ביצים וגבינות. כשבא אמר לו: הראני איזוהי גבינה של עז לבנה ואיזוהי של עז שחרה? אמר לו התינוק: אתה אדם זקן, הראני אתה איזוהי ביצה של תרנגולת לבנה ואיזוהי של שחרה.

(מדרש איכה רבה פרשה א, פסקה ט. עבוד מתוך ספר האגדה)

• מדוע, לדעתכם, מספר הספור דוקא על ילדי ירושלים?

הספור על ילדי ירושלים חכם ומשעשע, אך מה אפשר ללמד ממנו על היחס של ילדי העיר למבגרים או לאוֹרְחִים?

מדליה שהנפיקה האוניברסיטה העברית לכבוד יובל להקמתה

• צירו מדליה משלכם ובה ה'תורה' שאתם הייתם רוצים לראות יוצאת מיִרוּשָׁלַיִם (למוד תורה, חסד, מדעים, חמלה, שלום וכו').

ירושלים שלי

ירושלים היא מקום משפנה של האוניברסיטה הראשונה שהוקמה בישראל. שימו לב לבגדים, לאוירה ולמגוון האנשים שהשתתפו בטקס הנחת אבן הפנה של האוניברסיטה.